

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2026. március 29.
(vasárnap)

Horváth Géza

HÁROM VIRÁGVASÁRNAP

Énekek: 482,1; 481; 482,4; 630

Lekció: Máté 21,1-11

Alapige: Jel 1,7-8

„Íme, eljő a felhőkkel, és minden szem meglátja őt, még, akik őt által szegezték is. És siratja őt e földnek minden nemzetsége. Úgy van. Ámen. Én vagyok az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég, ezt mondja az Úr, aki van, aki volt, és aki eljövendő, a Mindenható.”

Imádkozzunk!

Mennyei Atyánk, hálaadással köszönjük, hogy egybegyűjtöttél bennünket a te tiszteletedre, az előtted való hódolásra, megállásra. Annyira szükségünk van az ünnepre, hogy hat napon át munkálkodva, elfáradva megpihenjünk a testvéri közösségben, a gyülekezetben, hogy igéddel táplálkozhassunk! Nem csak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely a te szádból származik, ezért hadd köszönjük meg, hogy a világnak sok helyén összegyűlnek ezen a délelőttön, vagy az óra eltolódások miatt később, vagy korábban ünnepelni a hetedik napot, de legfőképpen Téged, a teremtő Urat, aki gondviselő kegyelmeddel kedveztél nekünk, és kegyelmedet csodálhatjuk ma is.

Hadd kérjünk, Urunk, hogy te légy megújítónk, használd ebben eszközül az igét, jövel, ó, áldott Szentlélek, gerjeszd fel híveidet! Elhagyva mindazt, amivel idejöttünk, ami bánt, foglalkoztat, terhel, nehezít bennünket, engedd, hogy a földtől elszakadjunk, és csak hozzád ragaszkodjunk! Köszönjük, hogy meghallgatsz bennünket kegyelmedből, Jézusért, mennyei Atyánk. Tied legyen ezért egyedül a hála és a dicsőség!

Ámen.

Igehirdetés

Kedves testvérek, ahogy tudjátok is, ma Virágvasárnap ünnepe van. Ez a szép virágvasárnapi ének nem ment olyan túl jól, hogy hozsannázó tömegként vennénk körül a Lélek által közöttünk levő drága Urunkat, Jézus Krisztust, de szeretnénk ünnepet szentelni. Érdekes lenne egy kutatást, felmérést készíteni arról, hogy ki hogyan értelmezi ezt az ünnepet. Én ilyeneket olvastam, hogy ez jelenti a tél végét, meg a tavasz kezdetét. Mások azt mondják, hogy a Nagyhét kezdetét jelenti, mintha ennyi lenne a jelentősége. Utána rátérnek azokra a népszokásokra, hagyományokra, amelyek pogány elemeket is tartalmaznak a vallással elegyítve, és így tálalva nekünk. Azt javaslom, hogy ma Isten igéjének fényében hívő szívvel vizsgáljuk meg, hogy Virágvasárnap mit is jelent a Biblia alapján!

Eszembe jutott egy kb. húsz évvel ezelőtt megjelent újságcikk. Abban a megyei napilapban jelent meg, ahol én akkor laktam, és egy szabolcsi kisváros kórházáról volt szó. Maga a város nem túl nagy, de a körzete igen jelentős, és a cikk pedig arról szólt, hogy hány kórház van ebben a városban. Ha bárkit megkérdeztek volna abban a városban, vagy a környéken, mindenki azt mondta volna, hogy egy. Ez a cikk arra tért ki, hogy nem egy kórház van, hanem három, mert abban a kórházban még működik két magánkórház is, amiről csak az illetékesek tudnak meg az OEP. Eszembe jutott, hogy feltehetnénk a kérdést, hogy hány virágvasárnap van? Gondolom, sokan azt mondanátok itt a gyülekezetben is, és mindazok, akiknek valami vallásos elképzelésük van, hogy természetesen egy. A húsvét előtti vasárnap, amikor Jézus bevonul Jeruzsálembe, és ez igaz is, de a cikket alapul véve hadd mondjam azt a testvéreknek, hogy szeretnék most három Virágvasárnapról beszélni az Isten igéjéből! Úrvacsorakor mondjuk, hogy megírták az evangélisták, egyik bővebben, másik kevésbé. Szólnak róla próféciák az Ószövetségben, főképpen a Zsoltárok könyvében, amit ott idéz is a tömeg, de inkább a másik két Virágvasárnapról szeretnék beszélni. Azért, testvérek, mert nagyon balga dolog Jézus Krisztust csak történeti valóságában szemlélni, a világ Megváltóját úgy szemlélni, mint aki született, mint aki bevonult, mint aki meghalt, mint aki feltámadt, mint aki mennybe ment. Ezért olvastam fel a Jelenések könyvének ezt a csodálatos, általam nagyon szeretett igéjét, hogy Jézus Krisztus az, aki volt, aki van, és aki eljövendő, a Mindenható. A Jelenések könyvének első fejezete Jézus Krisztus személyét magasztalja. Testvérek, nézzük meg tehát ezt a három Virágvasárnapot!

Mit jelent ez a három Virágvasárnap számunkra? Az első egy valóban megtörtént, történelmi időben, meghatározott keretek közt végbement esemény. Egy 2000 évvel ezelőtti eseményre nézhetünk, amely megtörtént, és ezért magasztaljuk az Atyát, akinek az ígérete beteljesedett. Zakariás próféta írta meg, hogy majd jön a Király szamárháton, aki szelíd és alázatos szívű: „ímhol jő néked a te Királyod”, amiről szóltak a zsoltárok, előrevetítve azt, hogy majd lesz egy tömeg, amely hozsannát kiállt, amely azt mondja, hogy: „Uram, segíts meg, könyörülj rajtunk!” Ez megtörtént, és magasztalhatjuk azt a Jézust, akit nem lehetett lebeszélni, hogy „mentsen Uram, nem eshetik ez meg te veled”, hanem

aki rálépett most már visszavonhatatlanul arra az útra, amelynek a vége a Golgota keresztje, hogy életét adja váltságul sokakért. Ha valaki az első Virágvasárnapot akarja értelmezni, azt nagyon kérem, hogy így értelmezze!

Az igéből szeretnék még inkább a másik két Virágvasárnapról beszélni, mert Jézusról nem lehet csak történeti valóságában beszélni! Persze azt sem hagyhatjuk ki, mert akkor kihagynánk azt, hogy: „az Ige testté lett, és lakozott mi közöttünk, és láttuk az Ő dicsőségét", mert hitvallásunknak nagyon lényeges momentuma az, hogy Jézus Krisztus testben, nem látszat testben, hanem valóságos testben jött el. Ha ez nem így lenne, akkor nem lenne megváltás. Akkor az ember nem mondhatná, hogy: „meg vagy váltva már te lélek a harag s bűn alól". Jézus Krisztus volt, van és eljövendő. Nem történelmi valóságában akarjuk csak szemlélni, testvérek, hanem az örökkévalóságnak a távlataiban, mint aki volt, mint akinek a léte nem karácsonykor kezdődik, hogy Mária testet ad neki. Az Atyától származott, született titokzatos módon, mondja a hitvallás, aki ott van a teremtésnél, aki ott van, amikor az Isten elküld egy angyalt, és Károli nagybetűvel írja az Angyalt. Aki ott van az Ószövetségben, és nem csak róla szól az Ószövetség, hanem Ő benne van az Ószövetségben, ott van Krisztus. Testvérek, most pedig ott van az Atya jobbján, onnan lészen eljövendő ítélni eleveneket és holtakat, ahogy mondjuk a hitvallásunkban. A Jelenések könyve pedig azt mondja, hogy Jézus Krisztus az Alfa és az Omega, kezdet és vég, első és utolsó. Szemléljük tehát úgy, ahogy a hívők szemlélik, az örökkévalóságnak a távlataiban! Virágvasárnap egy egyszeri, behatárolható esemény. Nagypéntek is egy egyszeri esemény. Azt mondja a Zsidókhoz írt levél, hogy: „egyszeri áldozatával", nem lehet, és nem is kell megismételni, az egy egyszeri esemény.

A második Virágvasárnap azonban, amiről én szeretnék szólni, testvérek, az egy folyamatos esemény. Egy olyan esemény, amely volt, mióta bűnös ember van, és lesz, míg bűnös ember él a Földön. Ez a második Virágvasárnap Jézus Krisztus bevonulása a hívők életébe. Amikor Jézus Krisztus azt mondja, hogy: „Zákeus, szállj le, mert nekem ma a te házadnál kell maradnom!" És Zákeus leszáll, Jézus pedig bevonul ebbe a házba. Jézus bemegy a poklos Simon házába, és bemegy a bűnösökhöz, és az az egyik vád ellene, hogy ez bűnösökkel együtt eszik! Bemegy egy olyan házba, ahova egy zsidó nem menne be. Bemegy egy olyan házba, ahol a Lélek inti Pétert, hogy: „amit Isten megtisztított, te azt ne mondd tisztáltalannak!" Menj csak be nyugodtan Kornéliusz házába! Elindul a pogánymisszió, és bemegy Jézus, bemegy az ige, bemegy a Mindenható életekbe, házakba. Van egy kedves lelki ének, a gyerekek szeretik énekelni, így kezdődik: „ó, boldog ház, mely befogadott téged, Úr Jézus Krisztus, igaz hű barát!" Igen, mert nem Jeruzsálem volt boldog, hogy Jézus bement, hanem boldog az a ház, ahova bevonul Jézus Krisztus, és boldog az a szív, ahol lakozást vesz. Azt mondja Pál apostol az egyik gyülekezetnek, hogy: „lakozzék Krisztus hit által a ti szívetekben!" Ez pedig csak úgy lehetséges, ha lakozást vesz Krisztus. Az ige és az evangélium a Szentlélek munkája által bemegy oda, mert neki nem derogál bemenni, nem nézi, hogy ott mi van. Ő azt nézi, hogy ott mi lesz, hogy Ő ott hogyan tisztít, hogyan tesz rendet, hogyan

kezd elpakolni dolgokat, helyreállítani életeket. Milyen csodálatos, testvérek, amikor Jézus Krisztus pünkösdkor több, mint háromezer szívbe bevonul! Ez is Virágvasárnap.

És mondhatnék rengeteg történetet, közte a sajátomat is, amikor Jézus Krisztus az én nyomorult életembe is bevonult, és remélem, hogy ti is el tudjátok mondani itt sokan, hogy volt egy Virágvasárnap. Lehet, hogy az egy Biblia olvasás alatt történt, vagy munka közben. Lehet, hogy itt a gyülekezetben, vagy egy csendeshéten, egy bibliaórán, egy istentiszteleten történt, amikor a te számodra eljött a Virágvasárnap. Amikor Jézus Krisztus bejön az életünkbe, bejön vele az élet, bejön vele a világosság, a fény. A Biblia nem csak azt tanítja, a testvérek, hogy Jézus bevonul az egyes ember életébe, hanem azt is, hogy bevonul az övéi közé. Hadd mondjam így, hogy bevonul az egyházba az Úr Jézus. Bevonul a gyülekezetbe is, a közösségbe, mert neki nincsenek magányos farkas hívei, nincsenek elszéledt gyermekei. Ő az elszéledteket összegyűjti, nyájába hozza, a Szentlélek beoltja a Krisztus-testbe, Jézus Krisztus bevonul. Húsvétkor, amikor a tanítványok együtt vannak, és Ő megáll a középen, majd bizonyára elhangzik sok templomban ez az ige, és a bezárt ajtók ellenére Jézus Krisztus rájuk köszön: „Békesség néktek!” Húsvét van, mégis Virágvasárnap. Akkor köszön ott rájuk Jézus, az élő Krisztus, és bevonul a gyülekezetek életébe, és ott is akar maradni a gyülekezetek életében.

Kálvin mondta, hogy: az istentisztelet Krisztus seregszemléje. Az előző gyülekezetünkben volt egy nagyon áldott életű gondnokunk, és amikor a gyülekezet vonult ki, mindenkinek ott kellett kimenni, ahol ő ült, és sokszor megfigyeltem, hogy mosollyal az arcán, csendesen mindig mindenkit megnézett. Nekem az egyik, ami róla így örökre beívódott az életembe ez, ahogy végignézett mindenkin, ahogy megy ki, hogy itt van-e, rendben van-e. Jézus Krisztus nem csak a perselynél nézte azt, hogy ki mit tett bele, vagy ki hogyan tett bele, hanem a gyülekezeti istentisztelet Krisztus seregszemléje, hogy ki hiányzik, és vajon miért. Vajon miért nem vagy ott? Vajon Tamás miért nem volt ott ezen a seregszemlén? Jézusnak egy hét múlva vissza kell mennie, mert Tamás nincs ott, nem hallja, és nincs reménysége, nincs hite, bizonytalan, elcsüggedt, elfáradt, és Jézus akkor mondja neki: „ne legyél hitetlen, hanem hívő!” Jézus Krisztus számba veszi az ő népét, számba veszi a gyülekezetet. Azok között van, akik Királlyá koronázzák, akik hozsannáznak, akik azt mondják, hogy: „segíts meg bennünket, Urunk!” Légy segítségül, mert nem a magam erejére szeretnék támaszkodni!

Testvérek, könnyebb az első Virágvasárnap, könnyebb kimenni Jézushoz, mint beengedni az életünkbe. Könnyebb meglátogatni nekünk valakit, mint magunkhoz behívni. Könnyebb leteríteni a ruhát meg a pálmaágat elé, mint neki adni a szívünket, pedig Ő azt kéri, és mi hajlamosak vagyunk mindig a könnyebb utat választani. Hadd beszéljek, testvérek, arról is, hogy a Bibliában nemcsak azt olvassuk, hogy Jézus bevonul az övéi közé, hanem olvasunk olyan igékről is, amikor Jézus kivonul. Nemcsak bevonulásról olvasunk, hanem kivonulásról. Nem arról a kivonulásról, amikor az Úr népe kimegy Egyiptom-

ból, mert mi azt nevezzük kivonulásnak. Testvérek, hadd mondjak rá bibliai igéket, hogy mikor volt kivonulás! Az egyik félelmetes kivonulása Istennek az Ezékiel 10-ben és 11-ben van, amikor a Köbód Jahve, az Isten dicsősége felemelkedik, és kimegy a templomból, pedig ott tart az istentisztelet, folyik a bakok és a bikák vére, az engesztelő áldozat, mégis az Isten Lelke, Isten lénye elhagyja a templomot. Jézus Krisztus nem csak bevonul a templomba, testvérek. Ahol az Ő népe együtt van, oda bevonul, ahol legalább ketten az ő nevében vannak, oda bevonul, de ahol maguk választotta istentisztelet folyik, ahol a Bibliáról úgy beszélnek, hogy ki tudja, igaz-e, meg hogy a Bibliában vannak mesék, mítoszok meg betoldások, onnan kivonul Jézus. Az ember azt hiszi, hogy minden rendben, eleget tett, folyik az úgynevezett istentisztelet, de már Isten nélkül, Krisztus nélkül, Lélek nélkül, mert a Bibliában vannak ilyen kivonulások.

Vagy hadd beszéljek arról a kivonulásról, testvérek, amely a Cselekedetek könyve 18. fejezetében van leírva, amikor a zsinagógában Pál apostol hirdeti a Krisztust, mint megfeszítettet! Amikor a zsinagógában zavargás támad, és azt mondják, hogy „anatéma Christos”, akkor Pál a hívőkkel együtt elhagyja a zsinagógát, és átmegy a szomszédban levő Jusztusz házához, és attól kezdve ott lesz a templom, ott lesz az istentisztelet, mert oda vonul be Krisztus. Elhagyja a díszes, a nagyon jól megépített, lehet, hogy műemlék zsinagógát, és bemegy a Jusztusz kicsi paticsfalú házába. A zsinagógához képest az csak egy pajta lehetett, és mégis ott vannak a hívők, ott van a gyülekezet, ott van az ige, oda vonul be Krisztus. És kivonul onnan, ahol nem neki adják a dicsőséget, ahol az ember úgy gondolkozik, hogy igaz, hogy Krisztus megváltott, de azért nekünk is meg kell tenni a magunkét, mert ott Krisztus dicsőségét meglopják. Azt mondja Kálvin, hogy ott nem száz százalékot tulajdonítanak Krisztusnak, és Ő ezzel nem vállal közösséget. Ő a minden mindenekben. Ő az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég, aki volt, aki van és aki eljövendő, aki tegnap és ma és mindörökké ugyanaz. Beállítja az ige Krisztust az örökkévalóság távlatába. Nekünk nem csak egy történeti Krisztusunk van, nem történeti hitünk van, hanem olyan élő hitünk, mely szent reménnyel a jövendőbe néz.

A harmadik ilyen nagy kivonulása Krisztusnak, amikor a Jelenések könyve 3. fejezetében Laodiceáról olvasunk, ott találjuk azt az igét, hogy: „íme, az ajtó előtt állok és zörgetek, ha valaki meghallja az én szómat és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz”. Mi történt ott? Az, hogy a laodiceai gyülekezet életéből kikerült a Krisztus. Volt ott minden. Ha megnéztük volna a Laodiceabeli gyülekezet missziói munkatervét, abban minden helyén lett volna, megtartották az alkalmakat, de Krisztus azt mondja, hogy ha be tudok vonulni megint, ha megint a középen leszek, akkor lesz minden a helyén, mert kikerült. Miért? Mert a gazdagság került a helyébe Laodiceában. Úgy gondolkozott a gyülekezet, hogy gazdag vagyok, meggazdagodtam, semmire nincs szükségem, mindent megoldok magam. Pénzzel mindent meg tudok venni, mindent el tudok intézni. Krisztus meg ott van az ajtó előtt, de azt mondja, hogy: ha megtérsz, ha behívsz, bemegyek, ha valaki meghallja az én szómat! Hogyan végzi el Isten egy

gyülekezet megújulását, megtérését? Az ige által: „ha valaki meghallja az én szómat”. Miért hallja meg? Azért, mert a Szentlélek, mint egy mikrofonba, mint egy hangszóróba, mint egy erősítőbe beleharsogja a gyülekezet életébe, és akkor a gyülekezet elkezd énekelni, hogy: ó, jöjj szívembe, áldott Jézus! Akkor visszamegyek, megint bevonulok, megint Virágvasárnap lesz! Megint ott leszek a középen, nem kell pálmaág, nem kell ruha, nem kell szamár! Nem kell külsőség, nem kell semmi, csak bűnbánó szív, hívő szív. A megtéréshez mindig ez kell, mondták a reformátorok, hit és bűnbánat, engedjetek vissza, hadd vonuljak be!

A harmadik Virágvasárnap, testvérek, amiről szól a Jelenések könyvének felolvasott igéje, amiről szól az eljövendő, amikor Krisztus majd bevonul. Jézus Krisztus nagy bevonulása nem a virágvasárnapi, nem a mostani, mikor bevonul a szívbe, a gyülekezetbe, hanem amikor bevonul a világba. Amikor visszajön Krisztus, az lesz a legnagyobb bevonulás, a legdicsőbb bevonulás, testvérek! Íme, eljövök hamar! Íme, eljő a felhőkkel, és minden szem meglátja őt. Az első Virágvasárnapot csak a jeruzsálemiek láthatták, mert ha történeti Jézusunk van, az helyhez és időhöz kötött. Ha az örökkévalóságban lévő Krisztusunk van, az nem időhöz és nem helyhez kötött. Azt mondja: minden szem meglátja. Ahogy láttuk, Jeruzsálemből se látta meg mindenki. Viszont ennek a harmadik Virágvasárnapnak mindenki részese lesz, csak az a kérdés, hogy hogyan. Mert mindenki meglátja, még azok is, akik általszegezték. Tehát, ez nemcsak azoknak lesz Virágvasárnap, akik várják Jézust, hanem azoknak is, akik ítéletet fognak kapni, mert általszegezték, és minden szem meg fogja látni. Nem szegényesen jön el, hanem dicsőségben. Nem alázatosan, mint a zakariási próféciában, ahogy megvalósul Virágvasárnap Jeruzsálemben, hanem dicsőséggel és hatalommal. Nem lesznek pálmaágak, de világjelenségek kísérik az Ő bevonulását. Az, hogy meglátják, testvérek, azt is jelenti, hogy felismerik királyságát, felismerik uralmát. Felismerik, hogy valóban Övé minden hatalom mennyen és földön, csak akkor már nem lehet csatlakozni. Akkor már nem lehet a virágvasárnapi menethez csatlakozni. Amikor Jézus Krisztus megy Jeruzsálem felé, a vak koldus akkor kiáltja, hogy: „Dávidnak fia, könyörülj rajtam!” Utoljára megy ott el Jézus, és azt mondja: ezt az embert fel kell venni a menetbe! Mikor igyekeznek lebeszélni, hogy hallgasson, úgyse figyel rá, nem törődik Ő vele, akkor Jézus azt mondja az egész menetnek, hogy: ezt az embert fel kell venni! Ezt a nyomorult vakot, szegényt, megvetettet felveszi a menet, de a dicsőséges bevonulásnál már lezárulnak a lehetőségek.

Virágvasárnap azt hirdeti nekünk, testvérek, hogy ma még lehet. Ma még lehet ebben a menetben hozsannázni, még oda lehet menni, hogy segíts meg! Ma még viheted a szívedet, az életedet, a nyomorúságaidat, a bűneidet, a kísértéseidet! Ma még viheted a dilemmádat, a hitetlenségedet, leterítheted elé! Ma még ráterítheted a szamárra: Uram, ezen ülj! Ma még oda vihetjük az óemberünket: Uram, ezen legyél Úr! Ettől szabadíts meg! Adj szabadulást és tisztulást! Akkor ott leszel a diadalmenetben, abban a nagy virágvasárnapi diadalmenetben, amely be fog következni, mert Jézus eljön, mert Jézus vissza-

jön, ott leszünk. Akár elragad bennünket Krisztus, akár feltámadunk. Ott leszünk. Azok lesznek ott, akik hordozták gyalázatát, részesültek szégyenében, keresztjében, megvetettségében, ebben az elutasításban, kitaszításban.

Éppen tegnap beszélgettem valakivel, aki mondta, hogy az ő hívő édesanyja soha nem kapott fizetésemelést. Nem baj, de a menetben ott lesz! A dicső menetben ott lesz, testvérek. Persze, azért nem kapott, mert Krisztus gyermeke volt. Olvastam, hogy a római győztes hadvezér hogyan vonulhatott be a háborús győzelme után. Lehet, hogy csak ováció volt, kitörő üdvözlés, de azt mondják, ahhoz, hogy mint triunfus menjen be, és győzelmi bevonulás legyen, annak voltak feltételei. Az egyik feltétel az volt, hogy ha a háborúban viszonylag kevés ember vesztette életét, a csapatából nem sokan estek el. A második feltétel az volt, hogy viszonylag sok hadifoglyot ejtett. A harmadik feltétel az volt, hogy nagy hadizsákmányt szerzett, amit szekereken hoztak utána. Mentek az énekesek és a dobosok, milyen csodálatos lehetett ez testvérek! Jézus bevonulása ilyesmi lesz, de mégsem ilyen, mert Ő győztes Úrként nem úgy fog bevonulni, mint a római hadvezérek, hogy kevés veszteség volt. Mit mondott Jézus? Atyám, senki nem veszett el azok közül, akiket nekem adtál! Nekünk olyan hadvezérünk van, aki nem engedte, hogy egy is elvesszen e kicsinyek közül. Nem lesz veszteség. Miért? Mert megtartott. Mert megmondta, hogy az én kezemből az enyéimet senki ki nem ragadhatja.

Testvérek, ott vannak a foglyok. Visz hadifoglyokat, de azokat a foglyokat fogja vinni, akik azért voltak rabok, mert a bűn tartotta őket fogva. Olyanok is lesznek körülötte, akit a bűn fogva tartott, és maradtak foglyok, mert ők benne akartak maradni a bűneikben, megmaradtak régi életükben. Ellenségeit ezért zsámolyul a lába alá veti, mondja Isten igéje. Majd kiderül, testvérek, ott már nem lesz összemosva minden, hogy ki hova tartozik, ki mit vall, kinek ki az Ura. Ott ki fog derülni, kik azok, akik által szegezték, és kik azok, akik dicsérték. Íme, eljövök hamar, és az én jutalmam velem van! Jézus Krisztus hadizsákmánya az, amit Ő megszerzett. Megszerezte nekünk az üdvösséget, az örök életet, a bocsánatot, de ezeket a hadizsákmányokat, testvérek, a hívőknek már kezdte kiosztani. A dogmatika úgy mondja, hogy az üdvjavak: „Krisztussal együtt hogyne adna mindent mi nekünk”. Mi már itt részesei vagyunk győzelmes hadi győzelmének, győztesek, részesei lettünk, annak kedvezményezettjei, amit Ő megszerzett nekünk. Már ezeket kiosztotta, és még lesz, ami nála lesz. Azt mondja az apostol, hogy még ott van nála a korona, ott van a nála letett kincs, még nem fogyott el. Majd még ezután is kapunk. Testvérek, nem nekünk kell majd a pálmaágat kezünkbe venni, hanem adatik a pálmaág. A Jelenések 7-ben azt mondja az ige, hogy: „kezeikben pálmaágak”, ezzel mutatnak a győztesre, ezért dicsőítik, dicsérik.

Ma kérjük Őt: Úr Jézus, vonulj be az életembe, ünnepeimbe, hétköznapjaimba, örömeimbe, hálámba, küszködésembe, nehézségeimbe, testiségembe, kísértéseimbe! Vonulj be, mint dicső király, vedd át az uralmat! Ezért fogjuk majd a záró énekben énekelni, hogy: Királlyá Jézust koronázzátok! Már most adjátok neki az uralmat! Már most úgy legyen Virágvasárnapunk, hogy bevo-

nul az életünkbe, bevonul a gyülekezetbe, és naponta és minden percben érezzük ennek a csodálatos áldását!

Ámen.

Imádkozzunk!

Köszönjük neked, Úr Jézus Krisztus, hogy így szemlélhetünk téged az örökkévalóság távlataiban is, aki nemcsak voltál, hanem vagy, és eljövendő vagy. Olyan csodálatos nekünk ez a tudás, hogy Te feltámadtál és élsz, hogy Te győztes Király vagy, legyőzted a sátánt, a halált, a poklot! Köszönjük, hogy győzelmedet nekünk adod, mert a hívők mindabban részesednek, ami a Krisztusé, sőt Krisztusban magában részesednek.

Köszönjük, hogy egyek lehetünk Veled, és áldunk azért, hogy beoltottál bennünket, drága Lélek, a Krisztus-testbe. Köszönjük, hogy bár lehet, vannak, akikkel soha nem találkozunk, mert a világnak egy másik részén vannak, de mégis tudjuk, ha ugyanúgy hiszik a Krisztust, ugyanúgy dicsőítik életéért, váltságáért, visszajövetelét ugyanúgy várják, azokkal egyek vagyunk. Köszönjük Urunk, hogy így kérhetünk áldást az egész testvériségre, hívők sokaságára szerte az egész világon, ahol kevesen vannak, hogy erősítsd és bátorítsd őket, vagy ahol üldözik talán őket.

Köszönjük, hogy imádkozhatunk olyan helyekért, ahol sokan vannak, hogy nehogy gőgösek vagy önelégültek legyenek. Ha gazdagok, akkor ne a gazdagságban bízzanak, ha szegények, akkor meg te gondoskodj, hogy mindenük meglegyen! Kérünk téged, Urunk, hogy áldd meg ezt a bűnbeesett világot még a kegyelem igéjével, hadd hangozzék még az evangélium messze földeken. Köszönjük, hogy így tehetjük kezedbe ennek a világnak a sorsát is, mert ott van a te kezedben. Nem is kell nekünk odatenni, csak kérni, hogy maradjon is ott! Vezesd a királyokat, vezetőket, országokat! Vezess bennünket is, Urunk, mert sokszor könnyebb imádkozni egy-egy ország vezetőjéért, a felettes hatalomért, mint azért, hogy Úr legyél életünk fölött! Időnk, erőnk, pénztárcánk és óemberi természetünk fölött, amit öldökölni kellene.

Ámen.

630,1-3 ének

1. Zengd Jézus nevét, zengd, világ, / Őt, angyalok, áldjátok!
   Felékesítve homlokát, / Királlyá Jézust, Jézust koronázzátok!

2. Ti, vértanúi Istennek, / Kik mennyben szolgáljátok
   A Bárányt, ki megöletett: / Királlyá Jézust, Jézust koronázzátok!

3. Ti, választottak, szent hívek, / Mindaz, kit ő megváltott,
   Szent irgalmát dicsérjétek: / Királlyá Jézust, Jézust koronázzátok!